

ՀԱՅ ՊՐԱՄԱԳԻՏՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Հայ զրամագիտութեամբ հետաքրքրուուղներուն, և առաւելապէս ձեռնհասներուն նկատողութեան կը ներկայացնեմ իմ քով գտնուող պղնձեայ զրամ մը, որ կը ընայ Ռուբինեան Հայ զրամներու շարքին վրայ շահեկան օդակ մը աւելցնել:

Ինչպէս կ'երեւի արդէն լուսանկարէն, որ բնականէն քիչ մեծ եղած է, այդ զրամին երկրորդ կողմը արաբական տա-

ռերով արձանագրութիւն մը ունի, և առաջին կողմին վրայ կ'երեւի թագաւորը որ կը ձիավարէ դէպ ի աջ:

Կը խոստովանիմ որ արաբական տառերով արձանագրութիւն կրող զրամներու ոչ շատ ծանօթութիւն ունիմ, և ո՞չ ալ յաջողապէս կարդալու վարժութիւն. եւ կրնայ ըլլալ որ այդ զրամը ո՛կ է օտար էշխանաւորի մը կողմէ տպուած ըլլայ.

Բայց կարգ մը դիտողութիւններ, զորս քիչ յետոյ մի առ մի պիտի թուեմ, ինծի իրաւունք կու տան ենթազրելու թէ, այդ պղինձ զրամը կարելի է դասել Հեթում Ա.ի երկլեզուեան զրամներու շարքը, որոնցմէ միայն արծաթէ երկու տեսակը ծանօթ էր ցարդ:

Այդ զրամին փորագրութեան ընդհանուր ձեւը, — երկու կողմերուն պատկերը և արձանագրութիւնը եղերող կէտերէ բաղ- կացած շրջանակով, — սովորական եւ յատկանշական է Ռուբինեան Հայ զրամ ներուն:

Երկրորդ կողմին արաբերէն արձանագրութիւնը, որ այնքան ալ ընթեռնելի չէ, պարզ բաղդատութեամբ մ'իսկ ակնառու նմանութիւն ունի Հեթում Ա.ի երկլեզուեան այն արծաթ զրամներուն, որոնց կը կրեն «Աւայէտարին Քայըոպատ Խան Քայիսորով» արձանագրութիւնը. ու այս նըմանութիւնը աւելի ակնառու է զրերու այն անարուեստ եղանակովը որ յատկանշա-

կան է Քայըոպատի անունով գտնուած երկլեզուեան զրամներուն:

Գանը հիմակ առաջին կողմին:

Հոն կ'երեւի թագաւորը՝ երկայն շուշանածեւ գաւազանով՝ որ կը ձիավարէ դէպ ի աջ:

Ռուբինեան բոլոր այն զրամներուն վըրայ, ուր թագաւորը կը ձիավարէ, շուշանածեւ գաւազանը անբաժան է, ու միշտ դէպ ի աջ կը ձիավարէ:

Միակ բացառութիւնը որ ծանօթ է, իւնուն Բ.ի իշխան եղած ատեն տպել տուած զրամն է, — որուն մասին զրած եմ ասկէ առաջ նոյն այս էջերուն մէջ, — ուր իշխանը դէպ ի ծախ կը ձիավարէ:

Այս զրամին վրայ երեւցող ձին կատարելապէս կը յիշեցնէ Հեթում Ա.ի միշտ պղինձ զրամներու մեծութեամբ ու Զիարոր Հերում յորջորա արձանագրութիւնը կացած շրջանակով, — սովորական եւ վրայ երեւցածը, և կարելի է հաւաստել յատկանշական է Ռուբինեան Հայ զրամ թէ նոյն արուեստագէտին գործն է:

Զիուն նոյն այդ ձեւը, ըլլայ գլուխի թէ

պոչի բանուածքի, կը տեսնուի նաեւ Հեթում Ա.ի յաջորդին, Լեւոն Գ.ի արծաթ զրամներուն վրայ: Բայց այս կողմին վըրայ կան նաեւ կարգ մը ուրիշ նշաններ, որոնց ուժ կու տան իմ ենթադրութեան:

Ուշադիր զննութեամբ մը, պատկերին

վրայ, պիտի տեսնուին երեք աստղեր. մին՝ դաշտին մէջ, ձիուն գաւակին վերեւը, միւսը՝ դարձեալ դաշտին մէջ զըլիսուն հաւասարութեամբը, ու երրորդ մը՝ ձիուն ետեւի ուղերուն առջեւի կողմը:

Աստղը, Ռուբինեան զրամներուն մէջ, մանաւանդ Հեթում Ա.ի երկլեզուեաններուն և միշտ մեծութեամբ պղինձներուն վրայ սովորական է:

Ու այդ աստղը, ըլլայ Հեթում Ա.ի, և կամ նոյնինքն Լեւոն Գ.ի զրամներուն վրայ, միշտ վկացնեան է, ինչպէս այս զրամին վրայ:

Անցողակի ըսեմ որ, Հեթում Ա.ի նախորդին, Լեւոն Բ.ի պղինձ զրամներուն երկրորդ կողմին վրայ, խաչին երկու բովելն ալ միշտ աստղեր կան. բայց անոնք, ստուար մեծամասնութեամբ հինգ թերու ունին, և շատ հազուադիալորէն վեցթեւեան են:

Այս կողմին վրայ կայ նաեւ խաչի նշան, որ զետեղուած է թագաւորին ուղերուն հաւասարութեամբ, ասպանդակին մօտերը:

Ենշան հոս որ, այդ խաչի ձեւը յարեւանէ Հեթում Ա.ի այն հինաւուրց պղինձնեայ զրամներու վրայ երեւցածին, ուր

ձին ալ, ինչպէս քիչ մը վերը կը մատնանշէի՝ նոյն արուեստագէտին ձեռքէն ելած ըլլալը կը յայտնէր:

Բայց, մինչ այդ պղինձնեայ Հեթումներուն վրայ խաչը դաշտին մէջ է, գաւակին վերեւ, հոս՝ տեղափոխութեամբ մը ասպանդակին քով դրուած է:

Խաչի նշանին այս տեղափոխութիւնն այնքան ալ անսովոր չէ, կարծեմ. ասկէ առաջ, Լեւոն Գ.ի նորագիւտ զրամի մը վրայ տեսած եմ զայն, զրուած ձիուն առջեւի ուղերուն դիմացը, և զրամի մասին՝ «Բազմավէպ»ի 1932 ասրուան թիւ 1, Յունուարի մէջ, (էջ 22):

Իսկ ինչ կը վերաբերի Հայերէն լեզուով արձանագրութեան, որ պէտք է տեսնուէր նոյն այս առաջին կողմին վրայ, դժբախտաբար, տարիներու ընթացքին, զրամին եզերը այնքան մաշած ու փնացած է, որ հազիւ խոշորացոյցով կարելի կ'ըլլայ Հայ տառերու մէկ երկու հետք ընդնշմարել կամ ենթադրել:

Ամփոփելով ուրեմն բոլոր այս դիտութիւնները, և ինչպէս որ կ'ըսէի յօդուածիս սկզբնաւորութեան, ես կը կարծեմ որ այս պղինձ զրամը ուրիշ բան չէ, եթէ ոչ Հեթում Ա.ի տպել տուած երկլեզուեան պղինձը, որ ցարդ գտնուած չէր:

Ուրախ պիտի ըլլայի եթէ աւելի ձեռնաշաներ հաստատէին և կամ հերբէին իմ այս ենթադրութիւնն, միանգամ ընդ միշտ ճշգելու համար այս հարցը:

Հալէպ Ա. Երեւեան

ՈՒՂԴԵԼԻՔ. — Թերթիս Փետր. — Մարտ (1934) միացեալ թուին «Պատառիկներ լուսածիր շաբաթացեալ վանքերէն» յօդուածին մէջ

էջ 68 ա. սիւն տող 2	կամախ, ուղղէ՝ կամախ
» » բ. » » 17-18 կայսրութեան, » հարստութեանն	
» 69 ա. » » 4 շունենարու, » լուրջեալուն	
» » բ. » » 5 նորիլիր, » նարվեր	